

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

In de komende zomermaanden, die voor velen ook vakantiemaanden zijn, zal *Mijn weekblad* in het bijzonder aandacht besteden aan twee onderwerpen. In de eerste plaats zijn er mijn soms merkwaardige reisherinneringen bij mijn bezoeken aan de hoofdsteden van Europa. Daarnaast publiceer ik deze zomer mijn weergevonden haiku's.



De Acropolis, toeristische trekpleister in Athene

Een toerist in Athene

In de zestiger jaren van de vorige eeuw begon CO-OP Nederland met het organiseren van reizen voor zijn klanten. Een van de eerste bestemmingen was Griekenland en mij werd opgedragen een reisgids voor dit doel te schrijven. Een rondreis langs alle ruïnes werd voor mij georganiseerd: de Acropolis in Athene, de tempels in Delphi, de paleizen van Minos op Kreta, de ommuurde middeleeuwse stad op Rhodos. Het was hectisch maar boeiend en ik heb met mijn interesse als historicus volop genoten. Toch is mij vooral één incident bijgebleven. Op de eerste avond in Athene (mijn koffers uitgepakt en mij geïnstalleerd in de hotelkamer) wandelde ik vol goede moed naar het Syntagma plein. Daar werd ik aangesproken door een vriendelijke Griek die mij hartelijk bejegende en uitnodigde voor een kopje koffie. Ik volgde hem vol vertrouwen. Hij leidde mij een trapje af en

plotseling bleek ik in een bordeel te staan. Ik ben niet gek, bedankte voor het aanbod en spoedde mij naar buiten. In het hotel vertelde de balieklerk mij dat vorige week een jonge Duitser hertzelfde was overkomen. Hij was niet gevlucht en moest zijn reis dezelfde avond afbreken omdat hij al zijn geld was kwijtgeraakt. Voor mij werd het een aardige voetnoot voor mijn gidsje en ik bedacht dat ik met mijn klassieke opleiding beter had moeten weten: Had Virgilius al niet geschreven "Timo Danaos et dona ferentes" "*Ik ben bang voor de Grieken, ook als zij geschenken aanbieden*". Overigens ben ik op die reis wel mijn schrijfmachine kwijtgeraakt. Leerzame ervaringen. Ik moet er nog wel eens aan denken bij al het nieuws over de miserabele toestand van dat land.

Mijn weergevonden haiku's

Wie kleiner gaat wonen moet veel opruimen, dingen die hij door de jaren heen heeft bewaard. Dozen vol papieren gaan door je handen. Met een zucht neem je afscheid, maar soms leidt al dit gedoe tot een vondst. Zo bleek mij onlangs dat ik jaren geleden mij als dichter heel enthousiast heb gewijd aan de haiku, dat eenvoudige summum van Japanse dichtkunst. Een haiku wordt geschreven in drie regels waarvan de eerste regel 5, de tweede regel 7 en de derde regel weer 5 lettergrepen telt. De haiku, aldus Wikipedia, is een vingerhoed vol emotie, waarin weinig ruimte is voor ontleding en benaderende omschrijvingen. Mijn eigen bijdrage aan deze aloude dichtvorm leek mij ook nu nog de moeite van het publiceren waard. Ik hoop dat mijn lezers in de komende maanden meegeenieten.

De haiku van deze week

Van de gouden boom
Laat zuchtend een blaadje los
En dwarrelt omlaag.